

Συνάδελφε εκπαιδευτικέ
Αγαπητέ γονιέ και μαθητή

Εσύ είσαι ο πραγματικός στόχος της αξιολόγησης σχολείων και εκπαιδευτικών!

Το Υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται: «Σκοπός της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών είναι η βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού τους έργου προς όφελος των μαθητών και της κοινωνίας».

Θα αλλάξει η αξιολόγηση προς το καλύτερο το σχολείο που ξέρεις:

Κοντεύει να τελειώσει η σχολική χρονιά και λείπουν από τα σχολεία χιλιάδες (!) δάσκαλοι, νηπιαγωγοί και καθηγητές. Δεκάδες χιλιάδες είναι οι χαμένες διδακτικές ώρες.

Με την πρώτη παγωνιά έκλεισαν σχολεία.

Χιλιάδες μαθητές υποσιτίζονται.

Σαν να μην έφτανε αυτό, το Υπουργείο Παιδείας ζητάει να μάθει πόσα παιδιά χωράνε σε κάθε σχολική τάξη. Προφανώς γιατί σχεδιάζει να κλείσει κι άλλα σχολεία και να στοιβάξει τους μαθητές σαν σαρδέλες, ενώ την ίδια στιγμή πολλά δρομολόγια για τη μεταφορά των μαθητών έχουν κοπεί. Κόβονται τα δωρεάν βιβλία. Οι γονείς βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Τα σχολικά βιβλία κρύβουν την αλήθεια, απωθούν τους μαθητές, υμνούν την Ευρωπαϊκή Ένωση που μας καταδικάζει στη φτώχεια, που γεννά πολέμους, υμνούν τους επιχειρηματικούς ομίλους που απολύουν, που κόβουν δουλειές και μισθούς!

Την κατάσταση την ξέρεις, την ζεις καθημερινά.

Η ζωή σου και η εμπειρία σου πρέπει να είναι το κριτήριο για την αξιολόγηση και τις αλλαγές που προωθούνται στο σχολείο!

Ας δούμε την εμπειρία από την αξιολόγηση σε άλλες χώρες.

Η αξιολόγηση δεν έλυσε πουθενά τίποτα προς όφελος των εργαζομένων και των μαθητών. Άλλος ήταν ο σκοπός της. Να περιορίσει τη μόρφωση των παιδιών του λαού. Γι' αυτό σε όλα τα κράτη, όπου προχώρησε, οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές «πληρώνουν τα σπασμένα».

Στις **ΗΠΑ** εδώ και δεκαετίες «αξιολογείται» η εκπαίδευση. Τα αποτελέσματά της τα βλέπουμε και στις ειδήσεις. Οι εκπαιδευτικοί λένε στα παιδιά ν' αντιγράψουν για να αξιολογηθούν καλά τα σχολεία!

Στη **Γερμανία** που επίσης έχει προχωρήσει η αξιολόγηση, τα παιδιά δίνουν εξετάσεις από την Πέμπτη Δημοτικού και κατατάσσονται ανάλογα με την επίδοση σε τύπους σχολείων, δηλαδή, σχολεία για φτωχόπαιδα και σχολεία για πλουσιόπαιδα.

Στην **Αγγλία** η αξιολόγηση του σχολείου οδήγησε εκατοντάδες σχολεία σε κλείσιμο και σε γιγάντωση του λειτουργικού αναλφαριθμητισμού.

Η **Φινλανδία** που αξιολογείται καλά στους διεθνείς διαγωνισμούς, είναι πρώτη επειδή οι μαθητές της είναι οι «πιο ανταγωνιστικοί» και όχι πιο μορφωμένοι. Τι πάει να πει «το παιδί να είναι ανταγωνιστικό»; Το παιδί πρέπει να είναι μορφωμένο!

Συνάδελφε εκπαιδευτικέ,

Καλόπιστα μπορεί να λες:

«Εντάξει όλα αυτά, αλλά μια σωστή αξιολόγηση χρειάζεται. Θα με πιέσει να γίνω καλύτερος, θα με ανταμείψει αν τα καταφέρω, θα αποτρέψει την αυθαιρεσία και την αδιαφορία μερικών. Τελικά, θα ωφελήσει πρώτα απ' όλα τους μαθητές».

Όμως πάρε υπόψη σου **ποιοι, με ποιο στόχο** θέλουν να σε ελέγξουν, να σε εξετάσουν.

Είναι αυτοί που μετράνε την παιδεία με το κέρδος όπως και τη δική σου ζωή. Είναι οι ίδιοι που σου στερούν μισθούς και δικαιώματα, που σχεδιάζουν απολύσεις για τους εκπαιδευτικούς και ένα σχολείο ημιμάθειας για τους μαθητές.

Είναι οι ίδιοι που σου λένε ότι δεν θα πάρουν άλλα αντιστασιακά μέτρα και την επόμενη μέρα, τα παίρνουν με τη σέσουλα! Τους εμπιστεύεσαι;

Για να δούμε:

Ποιόν εκπαιδευτικό θεωρεί «πολύ καλό» ή «εξαιρετικό» το Προεδρικό Διάταγμα για την αξιολόγηση; Αυτόν που συμμετέχει στην «αυτοαξιολόγηση» της σχολικής μονάδας με κριτήρια: επίδοση των μαθητών, εύρεση πόρων και χορηγιών, εμπορική αξιοποίηση του σχολείου, κ.α.

Αυτόν που πληρώνοντας από την τσέπη του, και τρέχοντας από δω και από κει, προσπαθεί να αποκτήσει πιστοποιήσεις, βεβαιώσεις, κτλ., και μάλιστα θυσιάζοντας τον προσωπικό και οικογενειακό του χρόνο.

Συνάδελφε εκπαιδευτικέ,

Διαμορφώνουν ένα στελεχικό δυναμικό που θα σε εξετάζει σε όλα. Για το αν «αρνείσαι την αυτοαξιολόγηση», για το αν δέχεσαι να κόψεις ώρες απ' το μάθημά σου για να καλυφθούν άλλα «κενά», για το αν «έβγαλες όλη την ύλη», κτλ.

Γι' αυτό λοιπόν σου λέμε

- Μην παραπλανηθείς από τα δήθεν ακαδημαϊκά κριτήρια της αξιολόγησης. Τυποποιούν τη δουλειά σου, λες και ελέγχεσαι για απόκτηση ISO, λες και η μόρφωση είναι ένα άθροισμα τεχνικών και όχι μια ουσιαστική διαπαιδαγωγική διαδικασία.
- Δεν κρίνεσαι για τις επιστημονικές γνώσεις που μεταδίδεις στους μαθητές σου. Ελέγχεσαι κατά πόσο καλός είσαι όχι για να μορφώνεις τα παιδιά, αλλά να υλοποιείς ευρωπαϊκά προγράμματα και «καινοτομίες», δηλαδή «φύκια για μεταξωτές κορδέλες» που διαλύουν τη σκέψη των μαθητών. Ελέγχεσαι στο πόσο πειστικά παραμυθιάζεις τους γονείς, πως όλα αυτά ανοίγουν το μυαλό του παιδιού τους, κι ας μη μάθει ποτέ προπαίδεια, γραμματική, ιστορία.

Σε καλούν να αλλάξεις άποψη για το ρόλο σου και την αποστολή σου.

Γνωρίζεις πως οι μαθητές σου έρχονται στην τάξη από έναν άριστο ταξικό κόσμο, οφείλεις να τους βοηθήσεις να κατακτήσουν (όσο το δυνατόν) τα ίδια μορφωτικά εφόδια. Οφείλεις να ανοίξεις πόλεμο με την ανισότητα και την αδικία, αφού γνωρίζεις καλά από την επιστήμη κι απ' τις ανθρώπινες αξίες πως

όλοι δικαιούνται την ίδια μόρφωση!

Μην ξεγελαστείς από το προσχηματικό κάλεσμα για καινοτόμα διδασκαλία. Είναι άλλο πράγμα ο εκσυγχρονισμός της διδασκαλίας, η ανάγκη να παρακολουθείς το ρυθμό των παιδιών μέσα στην τάξη και είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα, να διδάσκεις με τη λογική ότι «κάποια παιδιά παίρνουν και κάποια δεν παίρνουν τα γράμματα». Και μάλιστα σε ένα σχολείο που θα αξιολογείται για τις επιδόσεις των μαθητών του!

Η αξιολόγηση οδηγεί σε απόλυση. Είναι πολύ εύκολο σε 5 κατηγορίες και 15 κριτήρια, με αρκετές παραμέτρους το καθένα, να βρεθούν δύο ψεγάδια σε κάθε κατηγορία για να κριθεί ο εκπαιδευτικός ελλιπής, άρα υποψήφιος προς απόλυση.

Συνάδελφε εργαζόμενη ή άνεργε γονιέ,

Όλοι αυτοί που σου ρημάζουν τη ζωή. Όλοι αυτοί που σου λένε ότι φταις εσύ για την κρίση γιατί τάχα καταναλώνεις πάνω από τις ανάγκες σου, τώρα σε θέλουν να πρωτοστατείς για να εφαρμοστεί η αξιολόγησή τους. Θέλουν να «βγάλεις τα μάτια σου με τα ίδια σου τα χέρια».

Θέλουν να πιστέψεις ότι ο εκπαιδευτικός, και όχι η αντιλαϊκή πολιτική τους, είναι η αιτία για όλα τα «χάλια της παιδείας».

Προφανώς υπάρχει και η ατομική ευθύνη του κάθε εκπαιδευτικού. Και προφανώς δεν καλύπτουμε κανέναν «κοπανατζή» ή όποιον εκπαιδευτικό δεν κάνει καλά τη δουλειά του, που άλλωστε είναι μέρος του συστήματος. Όμως δεν είναι επιλογή του εκπαιδευτικού τα άθλια σχολικά βιβλία, δεν καθορίζει αυτός το τι διδάσκεται στα πανεπιστήμια και στα σχολεία.

Κυρίως όμως, δεν είναι δική του -ούτε δική σου- ευθύνη η διαφορετική, η άνιση αφετηρία από την οποία ξεκινάνε οι μαθητές. Είναι το ίδιο πράγμα ένα παιδί να μεγαλώνει μέσα στα βιβλία και ένα άλλο να έχει κομμένο το ρεύμα στο σπίτι του; Ένα παιδί να ετοιμάζεται για Πανελλήνιες και ένα άλλο να ψάχνει για δουλειά από τα 16;

Εσύ έχεις άλλες ανάγκες. Χρειάζεσαι έναν εκπαιδευτικό που θα διαπαιδαγωγεί ολόπλευρα το παιδί σου, που δε θα φοβάται να διδάξει την αλήθεια, να αποκρούει ανακρίβειες, ψέματα και ανπιεστημονικές θεωρίες των σχολικών βιβλίων, που δεν θα αγχώνεται να προλάβει και να «τρέξει» την ύλη ανεξάρτητα αν το παιδί σου κατάλαβε το μάθημα, αφομοίωσε τη γνώση με τρόπο δημιουργικό.

Δεν έχεις κανένα λόγο να συμφωνήσεις με την αξιολόγηση που είναι όπλο στα χέρια των εκμεταλλευτών σου!

Εσύ μαθητή, μαθήτρια,

Ξέρεις τι είναι να σε «εξετάζουν» συνέχεια για να σε «φέρουν στα μέτρα του συστήματος». Ξέρεις τι είναι να σε δείχνουν με το δάχτυλο όταν τους αμφισβητείς.

Αν θες ένα σχολείο που θα σε μορφώνει και δε θα σε εξοντώνει, έναν εκπαιδευτικό που θα σε εμπνέει, που δε θα φοβάται να σου πει κάτι παραπάνω από το σχολικό βιβλίο γιατί είναι εκτός ύλης, που θα είναι δίπλα σου όταν αγωνίζεσαι, τότε πρέπει να σταθείς ενάντια στην αξιολόγηση, τότε είσαι μαζί μας.

Είσαι ενάντια στην αξιολόγηση και εκείνο το σχολείο που θέλει τον εκπαιδευτικό γρανάζι του συστήματος και εσένα αυριανό εργαζόμενο για ψίχουλα.

Η «αξιολόγησή τους» θα σου στερήσει το δικαίωμα στη μόρφωση. Θα βολέψει αυτούς που σε θέλουν -πριν ακόμα φύγεις από τα θρανία- σύγχρονο σκλάβο του 21ου αιώνα.

Αγαπητέ γονιέ,

Σου λένε, «στον ιδιωτικό τομέα υπάρχει αξιολόγηση, γιατί να μην αξιολογηθούν και οι εκπαιδευτικοί του δημοσίου»; Μιας και αξιολογούν, λοιπόν, ρωτάμε: Οι άνεργοι με τα χίλια προσόντα που είναι στα αζήτητα, το 1,5 εκατομμύριο των ανέργων συνανθρώπων μας από τον ιδιωτικό τομέα, είναι άχρηστοι;

Η περιβόητη ιδιωτική πρωτοβουλία, που αξιολογεί συνεχώς, σε προστάτησε από τη σαπίλα του συστήματος, τα μεταλλαγμένα προϊόντα, από τα εργατικά ατυχήματα;

Συνάδελφε εκπαιδευτικέ, ρωτάς επίσης: μήπως χρειάζεται μια «άλλη αξιολόγηση», χωρίς τη σύνδεση με την απόλυση και το μισθό; Ασφαλώς και η αξιολόγηση δεν πρέπει να συνδέεται με την απόλυση και το μισθό.

Όμως ταυτόχρονα, στις σημερινές συνθήκες, δεν υπάρχει «καλή αξιολόγηση», υπάρχει μια συγκεκριμένη αξιολόγηση η οποία υπηρετεί συγκεκριμένες στοχεύσεις του εκπαιδευτικού συστήματος και της κυρίαρχης εξουσίας.

Ξεκαθαρίζουμε δυο πράγματα:

Η ανατροφοδότηση του εκπαιδευτικού γίνεται ούτως ή άλλως από τον ίδιο, τους γονείς, τα παιδιά, τους συναδέλφους. Καθένας μας το ξέρει αυτό. Όταν όμως το αστικό κράτος αξιολογεί, εξετάζει και ελέγχει αλλού το πάει...

Στις σημερινές συνθήκες, εκπαιδευτικός που κάνει καλά τη δουλειά του, που υπηρετεί το λαό και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, είναι εκείνος που θα πάει κόντρα στο αντιδραστικό περιεχόμενο βιβλίων, που θα σταθεί δίπλα στα παιδιά του λαού, για να ξεπεραστούν μορφωτικοί φραγμοί, να διαμορφωθούν ολόπλευρες προσωπικότητες. Είναι ο εκπαιδευτικός που στέκεται δίπλα στους λαϊκούς αγώνες και τα λαϊκά προβλήματα και όχι απέναντί τους.

Η κοινωνία της εκμετάλλευσης και του κέρδους φτιάχνει και το ανάλογο σχολείο -ένα σχολείο ταξικό- προϋποθέτει και την αντίστοιχη αξιολόγηση.

Σε ένα τέτοιο σχολείο, τα κριτήρια της αξιολόγησης δεν μπορούν να είναι ποτέ φιλολαϊκά, ακόμα και αν είναι ντυμένα με **προοδευτικό μανδύα**.

Εκπαιδευτικοί, γονείς, μαθητές- όλοι εμείς έχουμε ανάγκη

▶ Από ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα ξεκινάει με τη δίχρονη ενιαία προσχολική αγωγή, από ένα σύστημα ειδικής αγωγής δημόσιο και δωρεάν για τα παιδιά που τη χρειάζονται.

▶ Από ένα σχολείο ενιαίο, δωδεκάχρονο, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν για όλα τα παιδιά, που όλα θα μαθαίνουν τα ίδια γράμματα, που θα δίνει στο παιδί τη δυνατότητα να έχει χρόνο να παίζει, να δημιουργεί.

▶ Από μια φιλολαϊκή ανάπτυξη, από μια κοινωνία που θα σχεδιάζει την ολόπλευρη αξιοποίηση όλων των ανθρώπων, όπου κανένας δεν θα είναι περιττός και γι' αυτό η μόρφωση των παιδιών και των νέων θα είναι πρώτη προτεραιότητα.

**«Όλοι για έναν και ένας για όλους»
για να βάλουμε φρένο στην αξιολόγηση και
το σχολείο της κοινωνικής και μορφωτικής ανισότητας!**

**Ενότητα - αγώνας -
λαϊκή αντεπίθεση για
την κοινωνία και την
παιδεία των σύγχρονων
λαϊκών αναγκών**

